

Разказването като обучение в традиционната култура

Албена Георгиева

Литература

Ангелова - Георгиева, Р. 1963: Съвременно състояние на българските народни приказки, предания и легенди. Живот, промени и нови моменти в тях. – В: Славянска филология. Т. 5. София, 37–53.

Ангелова - Георгиева, Р. 1964: Към въпроса за съвременното състояние на българските народни приказки, предания и легенди. – Известия на етнографския институт с музей, 7, 233–266.

Ангелова - Георгиева, Р. 1976: Основни насоки в живота на българската разказна проза. – В: Проблеми на българския фолклор. Т. 2. Фолклорът и народните традиции в съвременната национална култура. София, БАН, 3–59.

Ангелова - Георгиева, Р. 1977: Изпълнител и зрител в българския фолклор. – В: Проблеми на българския фолклор. Т. 3. Фолклор и общество. София, БАН, 82–91.

Арнаудов, М. 1905: Българските народни приказки. Опит за класификация. – СБНУ 21, 1–110.

Богданов, Б. 1985: Фолклор и литература (Опит за съотносително определяне на фолклора и литературата). – Български фолклор, № 3, 15–28.

Богданов, Б. 1998: Мит и литература. (1) Проблеми на типологията и поетиката на старогръцката литература до епохата на елинизма. Второ допълнено издание. София, Хемус.

Бояджиева, С. 1994: Гледища за разказите и разказването. – Български фолклор, № 5 (Разкази и разказвачи), 4–12.

Бояджиева, С. 2001: Разказвачът като посредник (Върху пример от село Галата, Тетевенско). – Български фолклор, № 2–3, 20–36.

Български тълковен речник 2003: Български тълковен речник. Л. Андрейчин, Л. Георгиев, Ст. Илчев, Н. Николов, И. Леков, Ст. Стойков, Цв. Тодоров, допълнил Д. Попов. Четвърто издание. София, Наука и изкуство.

Георгиева, А. (съст.) 1993: Когато Господ ходеше по земята. 77 легенди с тълкувания. София, Наука и изкуство.

Георгиева, А. 2000: Фолклорният разказвач като лично присъствие между текста и слушателя. – В: Албена Георгиева. Разкази и разказване в българския фолклор. София, Фигура, 67–78.

Георгиева, А. 2000а: Хумористичната приказка като форма на обучение. – В: Албена Георгиева. Разкази и разказване в българския фолклор. София, Фигура, 94–97.

Кочева, Й. 1989: „Гласовете ви чувам...“ (Жената като разказвач на фолклорна проза). – Български фолклор, № 4, 13–20.

К о ц е в а, Й. 2007: Писмено и устно в репертоара на една съвременна разказвачка. – Български фолклор, № 2 (Разказването – устни и писмени практики), 61–71.

К у з м а н о в а, В. 1979: Комуникативно поведение на изпълнителя и контекст на общуване. – В: Проблеми на българския фолклор. Т. 4. Фолклор, език и народна съдба. София, БАН, 89–96.

К у з м а н о в а, В. 2000: Наблюдения върху процеса на разказването и разказвача (По материали от с. Свирачи, Ивайловградско). – Български фолклор, № 5 (Разкази и разказвачи), 111–120.

Л о т м а н, Ю. 1964: Лекции по структуральной поэтике. – Труды по знаковым системам. Т. 1. Ученые записки Тартуского университета. Тарту.

Л о т м а н, Ю. 1990: Проблемът „обучение по култура“ като нейна типологична характеристика. – В: Юрий Лотман. Поетика. Типология на културата. София, Народна култура, 273–284.

Л о т м а н, Ю. 1990а: За семиотиката на понятията „срам“ и „страх“ в механизма на културата. – В: Юрий Лотман. Поетика. Типология на културата. София, Народна култура, 326–329.

Т ъ р н ъ р, В. 1999: Ритуалният процес. Структура и антиструктура. Превод от английски А. Николова. София, ЛИК.

Я у с, Х. Р. 1998: Исторически опит и литературна херменевтика. Съст. А. Ангелов. София, Унив. изд. „Св. Климент Охридски“.